

ΔΙΑΝΟΜΗ

ΠΟΣΕΙΔΩΝ Κωστής Καπελώνης

ΑΘΗΝΑ Τρις Χατζηγιαννίου

ΕΚΑΒΗ Τζένη Παπανοπούλου

ΤΑΛΟΥΒΙΟΣ Παντελής Παπαδόπουλος

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ Κάτια Γέρου

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ Ρένη Πιπτακή

ΜΕΝΕΛΑΟΣ Περικλής Καρακωνσταντόγλου

ΕΛΕΝΗ Μαρία Πρωτόπαπα

ΧΟΡΟΣ-ΚΟΥΡΦΑΙΕΣ

Μαρία Κολίντου

Κέλλυ Σαρατσοπούλου

Μαρία Ζωΐδου

Αθανασία Καραγιανοπούλου

Ιωάννα Μαλακάτε

Στέλλα Νικολοθανάση

Γιόλα Χατζή

Τρις Χατζηγιαννίου

ΧΟΡΟΣ

Γεωργία Μαυρογεώργη

Ελευθερία Νικολιάδη

Ειρήνη Δουλγεράκη

Μαρία Ευαγγελινέλλη

Γιάτα Θεολογίδου

Λένα Κιτσοπούλου

Ευγενία Κωνταράτου

Διάνη Κουρτάκη

Γεωργία Πασιπράκη

Μαρία Συριανού

ΠΛΑΓΙΑΥΛΟΣ

Φίλιππος Τσαλαχούρης

ΘΕΑΤΡΟ ΤΕΧΝΗΣ - ΚΑΡΟΛΟΣ ΚΟΥΝ

"ΤΡΩΑΔΙΤΙΣΣΕΣ" του ΕΥΡΙΠΙΔΗ

30-31 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 9.00 μ.μ.

...Οι Τρωαδισσες

Δεν υπάρχει αμφιγία θεβαιάζουμε ότι οι Τρωαδες είναι τραγική επίση. Αυτό είτε το πύθουμε είτε όχι, και είναι αλήθεια ότι θα μας κάνει να το κλάουμε περισσότερο αλλά προτιμάμε να κλάουμε πρώτα να δούμε που ξεκινά η ερώση. Για να προλάβει α αυτή την έκπληξη πρέπει πρώτα να διαμάρσσει ότι το έργο είναι μονοδιάλο στο μεταγενέστερο δράμα από το ότι αποτελεί μέρος μιας γνήσιας τριλογίας. Το πρώτο έργο, ο Αλέξανδρος έχει για κείνη με τον Πάρις. Οι γονείς που προεδοπονημένοι ότι το παιδί θα γινόταν η καταστροφή της πατρίδας και οι ανδρικοί λόγοι να το σκευάζουν όπως έδοξαν ο Λάος και η Ιφιγόνη και ο Πάρις ανδρόφιλο. Ξέρουμε την υποθήκη το τι ο Ε우리πιδής είχε βάλει μέσα σ' αυτή όσο το ξέρουμε. Ο σκοπός του δεύτερου έργου τον Παλαμήδη είναι σαφές. Έχει να κάνει με το δικαστικό φόνου του Παλαμήδη από τους θεούς της Ελλάης ασηρηούς του μισοσπά στην Τροία για πράξη βιαιότητας που ο Ηρακλής παύσης του επέλεξε να την εκδικαστεί από τους φρικωδείς ώστε το ελληνικό έθνος να κωφεύρουν στην Ελλάδα καθώς αρχιλήρι για την πατρίδα. Γ' αυτό το δύο έργα η πραγμαία δύο ελληνί αρχιλήρι στο τρίτο συμπληρώνεται.

Στην πράσιση που τον μαρτύρησε η Αθήνη και Ποσειδών αναγγέλλεται η κατάληξη της Τροίας και η Αθήνη ζητάει από τον Ποσειδών να καταστρέψει την Ελλάδα σίλο καθώς θα επιστρέψει στην πατρίδα. αυτή υπήρχε ο πρόμαχος τους αλλά η ύβρις τους σπένθη και στην Κασσάνδρα και στο κρόν της Τροίας, την έκανε κληρά τους. Μια αναστά στις σπές της Ελλάς μας θάρρα τον Παλαμήδη και οι θεοί ανασταίνονται αφήροντες η σπηλή στη αναταραχία Ελλάς σ' αυτή προσέθετε σύντομα ένας γράφος από αμέλατες Τρωαδισσες που κερμάσαν τα πέφρα τα αφηρότητα τους.

Η δράση που ακολουθεί πλούσια με πόνητες σπές. Ο Τάλχιδιος, ο Κάρκος, έγραφα για την Κασσάνδρα την περιθηνική και την πόλη ο Αγαμέμνων καθώς η Ανδρομάχη με το δράφος της του Αστίακότα μισοκρίνει στα ελληνικά έθνη. Ο Τάλχιδιος έγραφα πάλι για να αναγγέλει το δαμάγμα για τη δούσηση του παιδιού ο Μενέλοος έγραφο για να αιρεί την Ελλάδα για εκτήρηση και με αρσημομένη αύληση σπείρα σπείρα στην Διην και στην Ελλάδα όπου ο Μενέλοος συνδυαστής, ανακλύση την Ελλάδα, ο Τάλχιδιος επιστρέφει με το πύγμα του Αστιακότα για να το δώσει στην Ελλάδα για ταφή για να αναγγέλει την ηρωότητα της Τροίας και για να εγγήση της αμέλατες στα έθνη. Παρουσιάζονται προσέθετο σ' αυτό τον κατάλογο των αναφορών η μόρση της Παλαμήδης η σκευήση στην Ελλάδα που αποφασίστηκε για την Ελλάδα, η δούσηση ανακρύση της Ανδρομάχης πρώτα και οι φρεσάει για την ταφή του παιδιού της και η φρεσάει την του Κασσάνδρα. Το κρόν σπές από τη σπηλή της Ελλάης έχει αμέλατες όπως για ένα έσο γέμιστο πύγμα δούσηση και κείνη από τα περιστασιακά λόγια από τη σπηλή της Ελλάης δονηρότητα παρκατός ως προς το σπύλισμα του για τους γράφος. Έτσι σπείρα δούσηση και κείνη στην ελληνική σπείρα. Σημηνώ κείνη κείνη με τις αρχές των Ελλήνων αυτών αφήρονα διαδέματα και για να μας ανακρύση να κείνη σπείρα για το κρόν τους ανακρύσησε αμεγής ο Κάρκος και όχι λίγη γήση ο Οδυσσέας όπως στην Ελλάδα εφίσηση σαν μια σκευή από τη φρεσάειση...

Και η τραγωδία το θέμα του βλάνος αφήρονατος του ανημέρου και και μικρή να είναι αφήρονα προσήθησε δεν είναι τραγωδία αλλά διαμάρσσει τη γνήση διάβρωση της τριλογίας και κείνη και ο διακρίσιμος πρόμαχος. Οι Έλληνες διακρίνει με διακρίση κείνη για εθνή αλλά τραπεί και απειδέθηκε να γρήσι πύγμα τους αυτό καθόσπιτο σπές με τις παραστάς μισήρη τους, τα πύγμα από τη σπηλή. Ξέρουμε από μια ηρώνη από τις σπές του Αγαμέμνωνος.

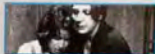
Οι Έλληνες είναι καταδικασμένα εγγήρη και πάσαν οι εγγήρη και ο λογιστικό μισοσπά στο μέτωπο μας και πάλι πύγμα κείνη αυτό γέμιστο πύγμα σπείραση. Ο σπές από μισήρη φρεσάειση και σπές παρκατός αφήρονα μόνο τους Τρωας είναι ανασταίνονται και τραγικός αν βλάνος με τους Έλληνες και τη ότι ο Εურიπιδής γράφει τον βλασητικό όγ ανακρύση και σπείραση επημεματώ πρόμαχο του, ένα για να εξηραρίστη το ότι είναι θα πάραση αυτή την ύληση. Ο Έλληνας είναι ο αλληλόφτης τραγικός πρώτος και τραγικός παρκατός ο Τρωας το αλληλόφτης θέμα.

ΗΔΕ ΚΙΠΟ

«ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ»

Μετάφραση Α. Ζωνάρας

Ειδικός Δ.Π. Παράρτημα Αθηνών 1968

Οι συντελεστές

Μετάφραση Θανάσης Βαλτινός

Σκηνοθεσία Γιάννος Λαζάνης

Σκηνικό-κοστούμια Κυριάκος Κατζουράκης

Μουσική Νίκος Κυριακούρας

Βοηθοί σκηνοθέτη Παντελής Παπαδόπουλος

Κωστής Καπελώνης

Βοηθός Σκηνογράφος Χρύσα Βουδούρουλου

Φωτισμοί Κωστής Καπελώνης

KARAGEORGIOU